

Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 22. februarja 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunalul Sibiu – Romunija) – Liviu Petru Lupean, Oana Andreea Lupean/ SC OTP BAAK Nyrt., ki jo zastopa OTP BANK SA, ki jo zastopa Sucursala SIBIU, SC OTP BAAK Nyrt., ki jo zastopa OTP BANK SA

(Zadeva C-119/17)¹

(Predhodno odločanje – Člen 99 Poslovnika Sodišča – Varstvo potrošnikov – Direktiva 93/13/EGS – Nepošteni pogoji v potrošniških pogodbah – Člen 3(1), člen 4(1) in (2) ter člen 5 – Presoja nepoštenosti pogodbenih pogojev – Kreditna pogodba, sklenjena v tuji valuti – Tečajno tveganje, ki ga v celoti nosi potrošnik – Znatno neravnotežje v pogodbenih pravicah in obveznostih strank – Glavni predmet pogodbe o posojilu)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Tribunalul Sibiu

Stranke

Tožeči stranki: Liviu Petru Lupean, Oana Andreea

Tožene stranke: SC OTP BAAK Nyrt., ki jo zastopa OTP BANK SA, ki jo zastopa Sucursala SIBIU, SC OTP BAAK Nyrt., ki jo zastopa OTP BANK SA

Izrek

Člen 4(2) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah je treba razlagati tako, da pojem „glavni predmet pogodbe“ v smislu te določbe zajema pogodbeni pogoj, vsebovan v kreditni pogodbi, sklenjeni med prodajalcem ali ponudnikom in potrošnikom v tuji valuti, ki ni bil posamično dogovorjen, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, in na podlagi katerega je treba kredit vrniti v isti tuji valuti, če ta pogoj določa bistveno storitev, ki to pogodbo opredeljuje.

Člene od 3 do 5 Direktive 93/13 je treba razlagati tako, da lahko nacionalno sodišče pri preučitvi pogoja kreditne pogodbe, kakršen je ta v postopku v glavi stvari, na podlagi katerega se celotno tečajno tveganje prenese na posojilojemalca, in ki ni pregleden, tako da potrošnik ne more na podlagi jasnih in razumljivih meril oceniti finančne posledice sklenitve te pogodbe, šteje, da je ta pogoj nepošten, če ugotovi, da v nasprotju z zahtevo dobre vere v škodo potrošnika povzroči znatno neravnotežje v pogodbenih pravicah in obveznostih strank. V zvezi s tem mora predložitevno sodišče glede na okoliščine postopka v glavni stvari in ob upoštevanju zlasti strokovnega znanja prodajalca ali ponudnika ter njegovega poznavanja mogočih sprememb menjalnih tečajev in tveganja v zvezi s sklenitvijo posojila v tuji valuti najprej presoditi, ali je bila spoštovana zahteva dobre vere, nato pa, ali obstaja znatno neravnotežje v smislu člena 3(1) Direktive 93/13.

¹ UL C 178, 6.6.2017.